

Quan la suma del tot no sempre és una nova instància on els uns són reconeguts

written by Redacció Unilateral | 4 de desembre de 2020

El concepte 'justícia' no és que estigui sobrevalorat sinó que és menyspreat i es fan molts nyaps i jocs d'interessos en el seu nom. Els exemples no deixen de repetir-se sota noves formes.

Si bé la setmana passada va ser refusada l'esmena al document sobre els drets fonamentals de la Unió Europea a favor del **dret d'autodeterminació de tots els pobles**, van ser cent setanta els eurodiputats que hi [van votar](#) a favor. Aquesta setmana, però, la Comissió de Llibertats Civils del Parlament Europeu, que encapçala el dirigent del PSOE **Juan Fernando López Aguilar**, ens "sorprenia" amb una sèrie de notícies, si més no paradoxals.

El **sector socialista i esquerrà espanyols**, sempre enmig del panorama polític i moltes vegades amb poder efectiu per marcar tendències, han estat entre dues aigües quan ha tocat manifestar-se sobre els presos independentistes. Aferrant-se a la legislació –sovint interpretada per la jurisprudència i juristes majoritàriament constitucionalistes–, per molt que s'han mostrat paternalistes a l'hora d'evidenciar que són 'companys' en el ventall de partits polítics actius i que els referèndums són l'expressió democràtica de la pluralitat 'nacional', han acabat qualificant de polítics presos els líders independentistes catalans, no ho oblidem.

La [pressió d'Asens al PSOE per alliberar els presos abans del 14-F](#) i la represa de gestions per la nova llei de renovació del CGPJ es basa en una realitat 'ideal' que no queda clar si té a veure amb el seu posicionament personal o bé reflecteix

el posicionament de tot el partit pel fet que sovint sembla contradictori, quan es tracta de l'àmbit polític a Madrid; com també, el període preelectoral, hi ha certes presses que no s'entenen veient la línia seguida. Recordem els tempteigs sobre si anar o no a visitar els 'companys' o pel que fa a manifestacions en termes de mesures desproporcionades. Llegim a *LaRepublica.cat* que "La cambra ha aprovat la proposta de resolució de la CUP-CC que demanava un *acord per [l'autodeterminació, l'amnistia i els drets civils i polítics](#)*", amb els seus vots a favor amb els de JxCat i ERC; PSC-Units i CatECP hi han votat en contra. En aquest sentit, tant **l'amnistia com l'indult** –que només és una via 'correcta' pels qui exigeixen el retractament sobre les idees polítiques, que la Constitució reconeix com a dret de tot ciutadà–; per l'altre sector dos recursos als quals igualment contraris com a represàlia.

En relació amb la **reforma del delict de sedició**, n'és un altre exemple. Per molt que els partits independentistes majoritaris al govern català vulguin restar-li importància, no deixa de fer públicament i clarament palès un posicionament partidista per part d'una institució europea que sempre s'ha abanderat sota l'eslògan d'"Europa de les Nacions". Amb l'aprovació de l'informe per a modificar les euroordres per a les extradicions ordinàries, es planteja afegir els «**crims contra la integritat constitucional d'un estat** membre que involucrin **l'ús de la violència**». I com no dona curs a la suspensió incerta per part de la justícia belga a l'espera del moment més propici o bé com a condicionant en funció de vés a saber quins interessos que podrien condicionar el factor vinculant; no hauria de dependre de qui governa, qui presideix i quina institució pública. Si bé pot ser producte de la pressió exercida pel govern socialista espanyol, no deixa de ser curiós, ja que l'«ús de la violència» s'ha bandejat, tergiversat i manipulat per a fer-hi cabre tot allò que ensuma a nacionalisme català i independentisme, per tal com ha evolucionat el tractament mediàtic i polític dels fets del 1r

d'octubre i la voluntat d'arrabassar els drets als polítics i socials dels catalans al Parlament Europeu sigui com sigui, això sí: amb una clara vocació 'exemplificant'.